

Aan de PvdA-fractie Terschelling,

In 2018 vroegen jullie mij om wethouder te worden op Terschelling.

Ik vond dat een eervolle vraag en ik was niet eens lid van de partij. Fatsoenshalve heb ik me aangemeld maar daarbij sprak ik wel af dat ik me zou richten op het bestuur en afstand wilde houden van 'de politiek'.

Na vier jaar is wel duidelijk dat ik 'de politiek' heb onderschat.

Ik heb onderschat hoe de beleving van wat belangrijk is op Terschelling in je kruipt. In je kruipt als je met je hart je werk doet en met eilanders spreekt. Onderschat hoezeer het je raakt als iemand zomaar wat roept en een mening uit zonder eerst iets te vragen of te begrijpen hoe het zit. En vooral onderschat hoe gemakkelijk zaken hier persoonlijk worden gemaakt en hoe snel verongelijkheid de toon zet van de vraag en een antwoord op voorhand zinloos maakt.

Die onderschatting maakte mij tóch veel meer deel van de politiek. Tegen mijn zin en tegen beter weten in.

Ik leerde ervan hoe ongelooflijk belangrijk het is dat we steeds met een positieve blik ons werk doen. Júist in en vanuit de politiek.

Want natuurlijk willen we bijna allemaal vaak meer, sneller, beter, anders. Ik zeker.

Maar laten we ons allemaal allereerst en alsjeblieft blijven realiseren hoe bijzonder het is dat we als gemeenschap van krap 5.000 inwoners op Terschelling een zelfstandige gemeente kunnen zijn. Bijzonder omdat het aantal en de ingewikkeldheid van vraagstukken écht ver uitgaan boven een gemeente die 5 of 10 keer zo groot is. Laten we vooral waardering tonen voor de inzet en het schakelvermogen van onze mensen. Om meestal iets helemaal alleen zelf te moeten doen en daarnaast specialisten van buiten te moeten aan- en bijsturen. Laat iedereen snappen en vóelen dat voortdurende kritiek je niet beter maakt, maar sloopt.

Blijf daarom vooral uitleggen aan en in 'de politiek' dat die kritiek heel snel op jezelf terugslaat. Op het gezag van het bestuur én op dat van de raad zelf. Op de belangstelling van jonge mensen voor werken voor de gemeente of als volksvertegenwoordiger. Voor welke partij dan ook. Snap dat je stuk maakt waar je voor wilt staan en waarvoor je hebt te staan.

Ik heb jullie als PvdA-fractie leren kennen als een groep enthousiaste positieve mensen. Toegewijde mensen die zich sterk maken voor het eiland als gemeenschap. Voor de belangen van álle bewoners. Voor het beschermen en vergroten van de voorraad woningen en de betaalbaarheid ervan. Voor de zorg van inwoners in Corona-tijden én daarna. Voor het onderwijs en praktische voorzieningen in de leefomgeving, of het nou om een parkeerplek, een bankje of een zwemtrap gaat. Voor kleinschalig en betaalbaar toeristisch aanbod voor brede doelgroepen als tegenwicht tegen de voortgaande opschaling naar luxe voor de happy-few. Voor het meedenken in aantrekken van jongere bezoekers en het tegelijk aan de kaak stellen van onaanvaardbare overlast in woongebieden. En voor het opkomen voor gebieden en periodes waarin geen plek is voor grotere evenementen. Voor de bescherming van onze natuur, niet omdat dit belangrijk is voor toerisme, nee omdat de natuur zélf belangrijk is. Voor een visie op een duurzame samenleving die nodig is voor duurzaam toerisme en niet andersom.

Ik ken Terschelling als een eiland dat toch wel zichzelf blijft. En haarzelf. Los van mijn worstelingen met de politiek.

De PvdA fractie en hun visie zitten wat mij betreft het dichtst bij de identiteit van het eiland en zijn inwoners.

Ik wens jullie veel succes in de verkiezingen.

2 maart 2022